

Sygn. akt I ACa 443/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek
Sędziowie:	SSA Elżbieta Uznańska SSA Teresa Rak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2016 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa **R. Ł.**

przeciwko (...) **spółce jawnej w C.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 grudnia 2015 r. sygn. akt IX GC 830/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Elżbieta Uznańska SSA Wojciech Kościółek SSA Teresa Rak

Sygn. akt I ACa 443/16

UZASADNIENIE

Powód R. Ł. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółka Jawna w C. kwoty 248.399,30 zł z ustawowymi odsetkami od dat i kwot wymienionych w pozwie.

Na uzasadnienie podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanej spółce olej napędowy za łączną kwotę 248.399,30 zł, pozwana zaś za nabyty towar nie zapłaciła. Wezwanie do zapłaty nie odniosło skutku.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Krakowie powództwo uwzględnił w całości.

Pozwana spółka (...) Spółka Jawna w C. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Przyznała, że dniami 20 lutego, 13 marca, 27 marca, 10 kwietnia, 18 kwietnia, 24 kwietnia, 2 maja, 8 maja i 15 maja 2013 roku zawarła z powodem umowę sprzedaży oleju napędowego, ale dostarczona przez powoda substancja nie była olejem napędowym dostarczoną do legalnego obrotu. Powód nie wykonał więc swojego zobowiązania, narażając pozwaną na szkodę majątkową. Wysokości szkody pozwana nie wskazała. Od początku 2013 roku pozwany zaobserwował wzrost zużycia paliwa w swoich samochodach. Np. 20 kwietnia 2013 roku samochód o nr rejestracyjnym (...) nie chciał zapalić. Pozwany stwierdził, że wystąpił problem z pompami paliwowymi, pompy zostały wymontowane i przekazane gwarantowi. W dniu 22 kwietnia kierowca tego samego samochodu znowu nie mógł uruchomić pojazdu. Podobny problem wystąpił też w innych samochodach. Okazało się, że doszło do zaklejenia pomp paliwowych nieznaną substancją. Pozwana spółka podejrzewa, że przyczyną było paliwo dostarczone przez powoda. Pompy zostały wymontowane i oddane do serwisu (...) w celu diagnozy. Serwis stwierdził, że pompy zostały uszkodzone w wyniku użycia niewłaściwego paliwa przez dłuższy okres czasu. Strona pozwana zgłosiła zastrzeżenia do jakości paliwa i wstrzymała się z zapłatą. Pozwany nadto przekazał próbkę paliwa do zbadania przez Laboratorium (...) w K.. Stwierdzono, że dostarczona do badania substancja zawiera znaczny S. Y. co oznacza, że nie jest to olej napędowy.

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od strony pozwanej (...) spółki jawnej z siedzibą w C. na rzecz powoda R. Ł. kwotę 248.399,30 zł z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot i dat oraz kwotę 19.637 zł tytułem kosztów postępowania.

Rozstrzygnięcie wydał Sąd w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

Powód sprzedawał paliwo pozwanemu. Kierowca cysterny należącej do powoda pobierał paliwo z Rafinerii (...) dystrybutora produktów G. (...), lub stacji (...) i zawoził je do pozwanej spółki, gdzie olej był spuszcany do zbiorników typu „mauser” albo bezpośrednio do baków pojazdów.

W dniu 13 marca 2013 roku powód zakupił 13 005 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), z czego pozwanemu dostarczył 5 520 litrów; w dniu 27 marca 2013 roku powód zakupił 8 992 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), do pozwanego dostarczył 5 700 litrów; w dniu 10 kwietnia 2013 roku powód zakupił 8 006 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), pozwanemu dostarczył 4 800 litrów; w dniu 18 kwietnia 2013 roku zakupiono 18988 litrów paliwa, z czego do pozwanego dostarczono 5 750 litrów; 24 kwietnia z zakupionych 10 802 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), do pozwanego dostarczono 5 900 litrów; w dniu 5 maja 2013 roku powód zakupił 17 999 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), z czego do pozwanego dostarczył 6 055 litrów; w dniu 8 maja 2013 roku z zakupionych 16 004 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), do pozwanego dostarczono 5 325 litrów, 15 maja 2013 roku powód dostarczył pozwanemu 2 395 litrów oleju napędowego i w dniu 27 marca 2013 roku zakupił 12 491 litrów oleju napędowego E. U. (...), dowód wydania (...), do pozwanego dostarczył 2 395 litrów.

Ilość dostarczonego paliwa i jego wartość nie były kwestionowane.

W dniu 20 lutego 2013 roku paliwo nie było dostarczone bezpośrednio od dystrybutora. Powód nabył je dzień wcześniej od (...) sp. z o.o. Zakupił 28 002 litrów oleju napędowego, pozwanemu dostarczył 6 230 litrów.

Ustalił Sąd, że po dniu 20 lutego 2013 roku do kwietnia 2013 roku pozwany w każdym miesiącu kilkakrotnie kupował paliwo u innych podmiotów niż powód, co wynika z zapisów w jego księdze przychodów i rozchodów.

W lutym poszczególne zakupy opiewały na kwoty 325,16 zł, 243,90 zł, 977,45 zł, 169,12 zł, 7 875,32 zł, w marcu na kwoty 19 226,93 zł, 1 754,40 zł, 1 945,21 zł, 5 618,83 zł i w kwietniu na kwoty 428,42 zł, 170,70 zł, 19 431,19 zł, 3 763,99 zł, 17 582,42 zł i 1 472,75 zł.

Kiedy kierowcy pozwanego zaczęli zgłaszać, że mają problemy z uruchomieniem samochodów po postojach, pozwany uznał, że może być problem z pompami paliwowymi i przekazał je do badań w serwisie (...). Stwierdzono na podstawie oględzin, że w przypadku dwóch pomp o numerach (...) i (...), niesprawność jest wynikiem eksploatacji na niewłaściwym paliwie. Przedstawiciel serwisu nie wykluczył, że usterki w pompach, które polegały na ich zatarciu bądź ich nieprawidłowym działaniu mogły być wynikiem złego paliwa, eksploatacji lub wady fabrycznej.

Ze złożonych przez pozwaną spółkę faktur za sprawdzenie i naprawę pomp wynika, że w dniu 26 kwietnia 2013 r. stwierdzono niesprawność 2 podzespołów w pompie B. nr fabryczny (...). Powyższa pompa nie była na gwarancji, bowiem za jej przegląd i naprawę Spółka płaciła i to wielokrotnie. Przeglądu tej pompy dotyczą 4 z 5 faktur. Z kolei problemy w działaniu pompy paliwowej, jakie zdiagnozowano w sierpniu i lipcu 2013 r. nie wynikają z używania paliwa dostarczanego przez R. Ł. albowiem przestał on dostarczać pozwanemu paliwo po 15 maja 2013 r.

Ustalił Sąd nadto, że w dniu 20 kwietnia 2013 roku pozwany przekazał do badań próbkę paliwa do (...) w K. (...) ul. (...), która wg niego pochodziła z dostawy od powoda. Próbka została pobrana w dniu 20 kwietnia 2013 roku z baku samochodu kierowanego przez J. B. , który tankował pojazd z dostawy powoda z dnia 18 kwietnia 2013 roku i dotankowywał na stacji (...) w drodze powrotnej z Belgii. Przy pobieraniu próbki powód, ani żaden jego przedstawiciel nie byli obecni, ani nawet poinformowani, że próbka będzie pobierana i kierowana do badań. Do laboratorium przekazano niezaplombowany pojemnik szklany z napisem(...) (...)”. Na zlecenie powoda Laboratorium przeprowadziło badanie oleju napędowego na zawartość znacznika S. Y. metodą polową. Badany parametr nie ma wymogu prawnego zawartego w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych z późniejszymi zmianami oraz PN-EN 590. (...) w K. nie dysponuje w tym zakresie akredytacją, lecz posiada wiedzę i techniczne możliwości do wykonania takiego badania. Z uwagi na brak akredytacji wyniki analizy tego parametru posłużyć mogą jedynie do oceny, czy olej napędowy został zanieczyszczony olejem grzewczym, bez określenia ilości, gdyż metoda polowa nie określa wymagań ilościowych. Grupa (...) w olejach napędowych ,które kieruje do sprzedaży nie dodaje żadnego znacznika paliwa natomiast dodaje estry metylowe kwasów tłuszczowych F..

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, zeznań świadków oraz opinii biegłej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Strony wiązała umowa sprzedaży. Jest to umowa konsensualna, odpłatna i wzajemna. Przedmiotowo istotnymi elementami tej umowy są przedmiot sprzedaży, który ma być przedmiotem przeniesienia własności i przedmiotem wydania oraz cena, którą zobowiązuje się zapłacić kupujący. Faktury wystawione przez stronę powodową wymieniały nazwę rzeczy sprzedanych cenę i kwotę żądanej zapłaty. Prowadzi to do wniosku, że w chwili wydania towaru, jego odebrania przez pozwanego oraz przedstawienia faktury określającej rodzaj rzeczy, ilość i cenę doszło do zawarcia umowy sprzedaży. Wskazał Sąd, że przepisy podatkowe wprowadzają szczególne wymagania dotyczące ewidencjonowania obrotu w drodze wystawiania stosownych rachunków lub faktur. W tym ujęciu w wielu sytuacjach obrotu podpisana przez strony lub zastąpiona stosownym oświadczeniem faktura lub rachunek są jedynymi pisemnymi dowodami zawarcia umowy. Ten dowód nie został skutecznie zakwestionowany przez pozwanego. Pozwany przyjął faktury, co pozwala na uznanie, że zaakceptował pobrany towar, cenę i termin płatności. Towar przyjął i nie zwrócił, a więc zgodnie z art. 535 kc. zobowiązany jest zapłacić sprzedawcy cenę. Odmowę zapłaty pozwany motywował tym, że substancja jaką sprzedał mu powód nie był to olej napędowy. Wywodził to z rzekomego uszkodzenia pomp paliwowych, wzrostu zużycia paliwa w należących do niej pojazdach oraz sprawozdania z badań nr (...) przeprowadzonego w (...) Laboratorium sp. z o.o. (...) w K.. Laboratorium to nie ma uprawnień do badania zawartości znacznika S. Y. w paliwie, a więc wyników jego badania w tej części nie można uznać za wiarygodne. Zwrócił też Sąd Okręgowy uwagę, że przekazana do analizy próbka paliwa została przekazana i pobrana bez udziału powoda, nie został nawet o tym zawiadomiony. Także pozostałe wywody pozwanego nie wskazują, by powód nie wykonał swojego zobowiązania, bądź wykonał je nienależycie.

W konsekwencji Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 248.399,30 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wynikających z poszczególnych faktur.

O kosztach procesu orzekł Sąd na podstawie art. 98 1 i § 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty procesu złożyły się koszty opłaty od pozwu - oraz koszty zastępstwa procesowego – 7.200,00 złotych wraz z opłatą skarbową za pełnomocnictwo – 17,00 złotych.

Apelację od wyroku złożyła pozwana spółka. Zaskarżając go w całości zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art. 233 § 1 kpc poprzez brak wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

a/ nie mające oparcia w materiale dowodowym ustalenie, że pozwana nabyła w okresie luty marzec 2013 roku paliwo od podmiotów innych niż powód o wartości ponad 80 tys złotych,

b/ odmowę przyznania wiarygodności badaniu wykonanemu przez (...) Laboratorium sp. z o.o. w K., pomimo że miało ono zarówno wiedzę jak i techniczne możliwości dla wykonania takiego badania

c/ niepełną ocenę zeznań złożonych w charakterze strony przez A. M., w których to zeznaniach wskazywał, co zostało pominięte przez Sąd pierwszej instancji, że

- kontaktował się z powodem celem wezwania go do wspólnego pobrania próbki spornego paliwa z samochodów pozwanej i oddania próbki do badania, ale ten odmówił,

- nie kwestionował on jakości paliwa z Rafinerii (...), ale jakość paliwa dostarczonego przez powoda oraz jego pochodzenie,

- odbył rozmowę z powodem, który początkowo zaoferował wyrównanie szkody doznanej przez pozwaną, jednak później się z tego wycofał,

d/ poprzez sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym uznanie, że paliwo pobrane do badania pochodziło z Rafinerii (...),

e/ poprzez pominięcie istotnej okoliczności wskazywanej przez powoda oraz świadków R. S., S. L., J. B. i M. W., że w okresie 19 – 22 kwietnia 2013 roku w różnych miejscowościach w tym za granicą doszło jednocześnie do zakłócenia funkcjonowania 4 – ch samochodów pozwanej, a problemy ze spalaniem w tych pojazdach występowały od początku 2013 roku, co wyklucza tezę, że niewłaściwe paliwo pochodziło z innego źródła niż od powoda,

f/ poprzez pominięcie wynikających z opinii biegłej sądowej L. J. – (...) okoliczności co do ujemnych stanów magazynowych powoda oraz zerowych pozycji sprzedaży (...)pomimo uznania opinii za wiarygodną;

- art. 233 § 1 kpc i art. 232 kpc poprzez brak należytego rozpatrzenia okoliczności związanych z dostawą do pozwanej paliwa w dniu 20 lutego 2013 roku, w szczególności braku należytego udokumentowania przez powoda pochodzenia spornego paliwa, a co zdaniem pozwanej, przy wzięciu pod uwagę innych okoliczności sprawy, winno prowadzić do uznania, że paliwo dostarczone pozwanej przez powoda było paliwem niedopuszczonym prawnie do obrotu, a z uwagi na nienależytą jakość stało się również przyczyną szkody doznanej przez pozwaną;

- art. 233 § 1 kpc i 328 § 2 kpc poprzez niejasne i niespójne wyjaśnienie przyczyn, z powodu których Sąd pierwszej instancji odmówił wiarygodności tejom opinii biegłego sądowego a. M., co w konsekwencji sprawia, że w zakresie tak istotnego dowodu brak jest możliwości skontrolowania toku rozumowania Sądu pierwszej instancji;

- art. 132 § 1 kpc poprzez jego błędne zastosowanie do wniosku pozwanej w przedmiocie wydłużenia terminu sądowego do wniesienia zarzutów do opinii biegłego, pomimo że przepis ten nie powinien mieć zastosowania do pisma

technicznego nie dotyczącego innych stron postępowania, co doprowadziło do odrzucenia zarzutów z dnia 11 lutego 2015 roku;

- art. 278 § 1 kpc i art. 286 kpc w zw. z art. 232 kpc poprzez brak dopuszczenia z urzędu opinii uzupełniającej biegłego A. M. lub innego biegłego sądowego, mimo że dopuszczenie tego dowodu było konieczne, gdyż jak wynika z treści uzasadnienia, mimo że tezy opinii były korzystne dla pozwanej, to Sąd odmówił im wiarygodności, mimo że rozważania czynione przez Sąd w tym zakresie wymagają posiadania wiedzy specjalnej;

- art. 217 § 1 w zw. z art. 227 kpc poprzez oddalenie przez Sąd pierwszej instancji zgłoszonych przez pozwaną wniosków dowodowych tj:

a/ z rejestru stanów magazynowych powoda za okres od 1 stycznia do 15 maja 2013 roku,

b/ z kompletu dokumentów księgowych oraz kompletu świadectw jakości paliwa potwierdzających nabywanie przez powoda paliwa oraz jego jakości w okresie od 1 stycznia do 15 maja 2013 roku,

c/ z kompletu dokumentów księgowych potwierdzających zbywanie przez powoda paliwa zarówno klientom indywidualnym jak i przedsiębiorcom w okresie od 1 stycznia do 15 maja 2013 roku,

d/ oddalenie wniosku dowodowego z opinii biegłego ds. księgowości w zakresie ustalenia czy całość nabywanego paliwa pochodziła z legalnego źródła, czy też powód nabywał w przedmiotowym okresie substancje, które mogły być w sposób sprzeczny z prawem wykorzystane jako paliwo,

e/ z faktur VAT wystawionych przez powoda z tytułu sprzedaży paliwa na rzecz Firmy Przewozowej (...) M. O.

f/ dowodu z informacji z systemu V. w okresie 1 lutego – 1 czerwca 2013 roku,

g/ faktur VAT dokumentujących nabywanie przez powoda paliwa od (...) sp. z o.o. w okresie 19 lutego – 15 maja 2013 roku wraz z atestami i dowodami wydania paliwa,

h/ pisemnych wyjaśnień księgowej pozwanej wraz ze skorygowaną księgą przychodów i rozchodów;

- art. 217 § 1 w zw. z art. 227 kpc poprzez pominięcie przez Sąd pierwszej instancji zgłoszonych przez pozwaną wniosków dowodowych tj:

a/ łączonej opinii ds. paliw oraz ds. technologii laboratoryjnych badań paliwa na okoliczność wiarygodności badań przeprowadzonych przez (...) Laboratorium sp. z o.o., a co doprowadziło Sąd do błędnego uznania, że sposób badania paliwa nie spełniał norm badawczych,

b/ wydruku z systemu (...) pozwanej.

Wniosła strona pozwana o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz w trybie art. 338 kpc o nakazanie powodowi zwrotu wyegzekwowanego świadczenia w kwocie 37.424,62 zł z odsetkami oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje. Podtrzymała też pozwana wnioski dowodowe, których nie uwzględnił Sąd pierwszej instancji.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanej spółki na uwzględnienie nie zasługuje.

Zarzuty podnoszone w apelacji sprowadzają się do kwestionowania oceny dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy oraz zakresu przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Niesporne pomiędzy stronami było, że strony zawierały umowy sprzedaży oleju napędowego. Poza sporem pozostawała też ilość dostarczonego paliwa i ustalona cena. Twierdził jednakże pozwany, kwestionując żądanie

powoda zapłaty ceny za dostarczony towar, że powód nie wykonał swojego zobowiązania, bowiem dostarczone paliwo nie było olejem napędowym. Nie kwestionował natomiast pozwany, że wskazane w fakturach ilości paliwa zostały dostarczone i paliwo to było tankowane do samochodów ciężarowych pozwanego, które na tym paliwie jeździły.

Odnosząc się do podnoszonych zarzutów, w pierwszej jednak kolejności należy zwrócić uwagę, że istota postępowania sądowego nie wiąże się z ustalaniem faktów, które strony podnoszą i które ich zdaniem mają znaczenie w sprawie, ale wiąże się z urzeczywistnieniem prawa materialnego, a więc zastosowaniem przepisów, które wynikają z norm prawnych. Jak już wskazano, pozwana spółka opierała swoją obronę na tezie, że zobowiązanie nie zostało wykonane. Taka teza jednak nie znajduje żadnego usprawiedliwienia w faktach, które zostały prawidłowo ustalone, a nawet są niesporne. Paliwo bowiem, które było przedmiotem umowy zostało dostarczone, w świetle twierdzeń, że było ono wadliwe, można by co najwyżej rozważać kwestie nienależytego wykonania zobowiązania. Obie te instytucje prawne zdecydowanie się między sobą różnią. Niewykonanie zobowiązania w niniejszym przypadku polegałoby na tym, że przedmiot umowy, czyli paliwo nie zostałoby dostarczone. Nienależyte wykonanie zobowiązania natomiast polegałoby na dostarczeniu towaru wadliwego czyli paliwa nie spełniającego określonych wymogów i norm jakie powinno spełniać. Różnie też kształtują się roszczenia jakie przysługują nabywcy w przypadku niewykonania zobowiązania i jego nienależytego wykonania.

W przypadku niewykonania zobowiązania wierzyciel przede wszystkim może domagać się spełnienia świadczenia i naprawienia szkody lub tylko naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

W przypadku zaś nienależytego wykonania zobowiązania istnieje zarówno ochrona wynikająca z przepisów o rękojmi jak i ta wynikająca z przepisów prawa ogólnego.

Zgodnie z art. 556 § 1 kc, który reguluje rękojmię za wady sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność z uwagi na cel w umowie oznaczony, albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym. Na podstawie art. 560 § 1 kc jeśli rzecz sprzedana ma wady kupujący może od umowy odstąpić, albo żądać obniżenia ceny. W przypadku odstąpienia od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej strony powinny sobie nawzajem zwrócić otrzymane świadczenia wg przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej (§ 2), w przypadku zaś żądania obniżenia ceny obniżenie powinno nastąpić w takim stosunku w jakim wartość rzeczy wolnej od wad pozostaje do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad (§ 3).

Z kolei przepisy ogólne regulujące skutki niewykonania i nienależytego wykonania zobowiązań (art. 471 i nast. kc) dają możliwość domagania się naprawienia szkody jaka wynikła z nienależytego wykonania zobowiązania. Szkada jawi się wówczas jako straty, które zostały poniesione, co może doprowadzić do obniżenia ceny, albo do zarzutów potrącenia.

W każdym jednak przypadku wysokość szkody musi zostać wykazana.

Pozwany jednakże w niniejszym postępowaniu nie podnosił takich tez, nie wskazywał na konkretną szkodę wynikłą z nienależytego wykonania zobowiązania, a w szczególności nie wskazywał żadnej jej wysokości. Nie domagał się ani obniżenia ceny, ani nie łączył odmowy zapłaty ceny z jakąś konkretną szkodą. Powoływał się wyłącznie na niewykonanie zobowiązania przez powoda, co uzasadniałoby odmowę zapłaty ceny.

W takiej sytuacji należy uznać, że całość postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd Okręgowy przy takim kierunku obrony pozwanego była zbędna. Wskazane dowody bowiem nie zmierzały do wykazania, że powód zobowiązania nie wykonał, ale że dostarczone paliwo miało wady. To samo odnosi się do dalszych dowodów wnioskowanych przez pozwanego. Żaden z nich bowiem nie służył wykazaniu, że zobowiązanie przez powoda nie zostało wykonane. Jeszcze raz przy tym należy podkreślić, że pozwany dostarczone przez powoda paliwo w ilościach wskazanych w fakturach i dla obu stron niespornych przyjął i zużył.

Odnosząc się do podnoszonych w apelacji zarzutów, stwierdzić trzeba, że zarzuty naruszenia prawa procesowego w postępowaniu apelacyjnym mogą odnieść skutek tylko wtedy gdy naruszenie procedury ma wpływ na treść wydanego przez sąd orzeczenia czyli gdy wpływa na zastosowanie prawa materialnego. W niniejszym postępowaniu zaś nie sposób dopatrzeć się wpływu ewentualnych uchybień na treść wyroku. Postępowanie dowodowe bowiem dotyczyło okoliczności, które dla rozstrzygnięcia nie miały znaczenia. Oparcie obrony na tezie, że zobowiązanie nie zostało wykonane wymagało wykazania tej właśnie okoliczności, a nie koncentrowanie się na dowodzeniu, że dostarczone paliwo było wadliwe. Jeśliby bowiem nawet przyjąć, że tak było, to w sytuacji kiedy pozwany nie powoływał się na nienależyte wykonanie zobowiązania i wynikłą z tego szkodę, nie żądał np. obniżenia ceny, czy nie przedstawiał do potrącenia swojej wierzytelności z tytułu szkody jakiej doznał to i tak samo ustalenie, że dostarczone paliwo nie spełniało wszystkich wymogów jakie powinno było spełniać nie mogłoby doprowadzić do innego rozstrzygnięcia.

Zatem w świetle powyższego podnoszone przez stronę pozwaną zarzuty naruszenia art. 233 § 1 kpc oraz dotyczące zakresu postępowania dowodowego (217 § 1 w zw. z art. 227 kpc i 278 § 1 kpc) w okolicznościach niniejszej sprawy nie znajdują uzasadnienia

Nie może budzić wątpliwości, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy sprzedaży i powód jako sprzedawca pozwanemu jako kupującemu zakupione paliwo dostarczył. Zgodnie zaś z art. 535 kc każdy kto zawarł umowę sprzedaży i dostał towar, ma obowiązek za niego zapłacić. Oczywiście istnieje w niniejszej sprawie problem ekwiwalentności świadczenia związany z ewentualną wadliwością dostarczonego paliwa, jednakże w tym zakresie obrona podjęta przez stronę pozwaną była nieadekwatna w stosunku do tego co jest regulowane przepisami prawa. W konsekwencji, aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane w uzasadnieniu zaskarżony wyrok uwzględniający powództwo odpowiada prawu.

Apelację zatem na podstawie art. 385 kpc należało oddalić.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

SSA Elżbieta Uznańska SSA Wojciech Kościółek SSA Teresa Rak